

Η τελευταία λεπρή που ζει μέχρι σήμερα στη «Σπιναλόγκα» της Κύπρου

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Πολυμέσα - Multimedia](#)

«Καθόμουν σε ένα παγκάκι... Οι άλλοι δεν ερχόντουσαν να κάτσουν δίπλα μου. Με απέφευγαν. Φεύγοντας τους άκουγα να λένε μην κάτσεις εκεί, καθόταν η άρρωστη».

Ήταν από τα πρώτα λόγια που ακούσαμε από την Ανδρονίκη Ιωάννου, που έζησε μια ολόκληρη ζωή από τα εφηβικά της χρόνια μέχρι σήμερα στην απομόνωση της στέγης «Άγιος Χαράλαμπος» κι ας βρισκόταν μια ανάσα από την πόλη της Λάρνακας.

Μαζί της και δεκάδες άλλοι ασθενείς, που στις 46 σκάλες κρατικής γης δίπλα από την Αλυκή, έζησαν μια ζωή όσο πιο ανώδυνα μπορούσαν.

Από τη μια ήταν απομονωμένοι από φίλους και συγγενείς κι από την άλλη απέφευγαν ρατσιστικές και άσχημες συμπεριφορές, με σχόλια που εκτός από το κορμί, άφηναν ανεξίτηλα σημάδια και στην καρδιά τους.

Η νόσος του Χάνσεν είναι η επιστημονική ονομασία της λέπρας. Εκτός από ιατρικά προβλήματα και θανάτους προκαλούσε πάνω από όλα δυστυχία.

Από το 1995 ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας, θεωρεί και επίσημα πως η λέπρα

είναι ιάσιμη. Η στέγη του Αγίου Χαραλάμπους ωστόσο, συνέχισε κανονικά τη λειτουργία της, αφού αρκετοί από τους ασθενείς δεν είχαν που να πάνε.

Το 1995 στον Άγιο Χαράλαμπο βρισκόνταν 19 εσωτερικοί ασθενείς και 54 εξωτερικοί. Σήμερα εντός της στέγης ζει μόνη η κυρία Ανδρονίκη Ιωάννου η τελευταία χανσενική.

Η κυρία Ανδρονίκη θυμάται

Ένα πρωινό Τρίτης ο ΡΕΠΟΡΤΕΡ Online βρέθηκε στη «Σπιναλόγκα» της Κύπρου. Παντού σπίτια ερημωμένα με σπασμένα παράθυρα και ίχνη ζωής αστέγων που βρήκαν εκεί καταφύγιο. Μέσα σε όλα αυτά ξεχώριζε ένα σπιτάκι στο οποίο βρήκαμε την κυρία Ανδρονίκη να κάθεται στην είσοδο. Μας υποδέχτηκε με χαρά και δέχτηκε χωρίς δεύτερη σκέψη να μοιραστεί μαζί μας τα όσα έζησε για 55 χρόνια εντός της στέγης.

Η Ανδρονίκη Ιωάννου διαγνώστηκε με λέπρα σε ηλικία 14 ετών . Από τότε ζει

μόνιμα στη στέγη.

Περπατώντας εντός της κοινότητας, δίπλα από τα εγκαταλελειμμένα κτίρια, οι μνήμες ζωντάνεψαν και η κυρία Ανδρονίκη σε μια κατάθεση ψυχής μας διηγήθηκε τα όσα πέρασε λες και ήταν χθες.

Παντού έγγραφα και φάκελοι ασθενών

Αλγεινή εντύπωση πάντως, μας προκάλεσε το γεγονός πως εντός των εγκαταλελειμμένων δωματίων βρίσκονται σκόρπια και αφημένα στο χρόνο έγγραφα και επιστολές που σχηματίζουν την ιστορία των λεπρών στην Κύπρο.

Προσωπικοί φάκελοι ασθενών, ημερολόγιο εισερχομένων και εξερχομένων από τη στέγη, ιστορικό των τροφίμων και πολλά άλλα που συμπληρώνουν το πάζλ της ιστορίας των χανσενικών της Κύπρου εγκαταλείφθηκαν από τις κρατικές υπηρεσίες.

Επιπρόσθετα κάποια δωμάτια μετατράπηκαν σε σκουπιδότοπο του Γενικού Νοσοκομείου Λάρνακας αφού οι αρμόδιοι επέλεξαν να πετάξουν εκεί τους προσωπικούς φακέλους ασθενών (σχετικά πρόσφατα) αντί να τους τοποθετήσουν εντός του αρχείου του Νοσοκομείου ή να τους καταστρέψουν όπως προβλέπεται από τον Νόμο.

Αποτέλεσμα, ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα των πολιτών να βρίσκονται εκτεθειμένα σε όποιον βρεθεί στα εγκαταλελειμμένα δωμάτια της στέγης.

Σημειώνεται πως σε καμία περίπτωση δεν παραβιάσαμε οποιοδήποτε χώρο της Στέγης αφού βρήκαμε παντού ανοιχτές πόρτες και εκτεθειμένα έγγραφα.

Η ιστορία της Στέγης «Άγιος Χαράλαμπος»

Το ίδρυμα του Αγίου Χαραλάμπους ιδρύθηκε στις αρχές του 19ου αιώνα και στεγαζόταν έξω από τα τείχη της Λευκωσίας σε χώρο που έχει δωρίσει ο μεγάλος δραγουμάνος της Κύπρου Χατζηγιωργάκης Κορνέσιος . Σήμερα στο χώρο του πρώην λεπροκομείου στεγάζονται υπηρεσίες του Πανεπιστημίου Κύπρου.

Η μεταστέγηση της Στέγης από τη Λευκωσία στη Λάρνακα έγινε το 1955. Στη Λάρνακα εκτός από τους τροφίμους μεταφέρθηκε και η εκκλησία του Αγίου Χαραλάμπους. Αφού αρίθμησαν τις πέτρες στη Λευκωσία, τις μετέφεραν στη Λάρνακα και την ξαναέχτισαν.

Πηγή: reporter.com.cy